

In gesprek met Monica

Vertel eens wat meer over jezelf?

"Ik ben Monica en ben 28 jaar. Ik woon in Vaassen, een dorpje bij Apeldoorn. Als kind heb ik een hersenbloeding gehad. Daardoor ben ik halfzijdig verlamd, en zit ik in een rolstoel. Ik ben daardoor ook minder snel. Soms weet ik opeens niet meer hoe ik mijn naam moet schrijven. Het is belangrijk dat je dingen rustig aan me uitlegt. Niet in Jip en Janneke-taal, want ik ben niet zwakbegaafd of zo. Maar ik denk gewoon wat langzamer. Als mensen maar doorratelen, raak ik in paniek. Het is nodig dat ik regelmatig even rust neem. Anders wordt alle informatie te veel en krijg ik hoofdpijn."

Hoe woon je?

"Sinds twee jaar woon ik samen met mijn vriend. We wonen zelfstandig maar krijgen wel begeleiding en persoonlijke verzorging vanuit de AWBZ. Mijn vriend heeft ook een fysieke beperking. 's Ochtends komt iemand van de thuiszorg ons helpen bij het opstaan en wassen. Dat moet wel rustig gebeuren. Anders heb ik daar de hele dag last van. Mijn vriend werkt fulltime. Op de dagen dat ik niet werk, ben ik overdag vaak alleen. Ik wil niet te veel afhankelijk zijn van mijn vriend. Daarom helpt een vrijwilliger me bij mijn administratie en regeldingetjes. Fijn dat iemand meekijkt en helpt om alles op orde te houden. Verder doet een schoonmaakhulp eens per week de grote dingen, de ramen wassen en zo. Ook mijn moeder helpt het huis op orde te houden."

Wat voor werk doe je?

"Ik heb een Wajong uitkering. Ik ga drie dagen per week naar de zorgboerderij in Oene, een dorpje hier in de buurt. Ik geef de dieren eten, doe rondleidingen en zorg voor de lunch voor iedereen op de boerderij. Het is leuk om mensen te helpen. Op de boerderij komen bejaarden die dement zijn. Die help ik eten geven en doe spelletjes met ze. Daarna moet ik wel even uitrusten. Dan ga ik een kwartiertje liggen en geef mijn lijf rust."

Heb je veel contact met je familie?

"Mijn ouders wonen in Apeldoorn. En ik heb twee broers en drie zussen, maar die wonen ver weg. Soms skypen we, maar verder zien we elkaar weinig. Ik heb ook niet veel vrienden of kennissen. De vrienden die ik heb, hebben ook een beperking. Die ken ik van de zorgboerderij of stijldansen. Omdat zij ook niet zo mobiel zijn, hebben we contact via Hyves of msn. Ik ken via speciale bijeenkomsten waar mensen met en zonder een beperking komen en via mijn werk wel 'gewone' mensen, maar die willen meestal niet echt met je bevriend zijn. Jammer, want ik zou graag meer vrienden hebben. Ik ben een mensenmens, heerlijk die gezelligheid."

Wat is je grootste hobby?

“Stijldansen. Ik duodans met mijn vriend en zo heb ik hem ook leren kennen. Elke dinsdagavond gaan we er samen naar toe. Ik word al blij als ik de muziek hoor. Heerlijk om zo samen met hem iets leuks buiten de deur te doen. Verder ben ik gek op mijn poes en mijn ouders zijn belangrijk voor me. Die geven me zoveel steun. Ze worden natuurlijk wel wat ouder. Daarnaast schilder ik graag. Lekker creatief bezig zijn en echt iets maken. Op de vrijdagen ga ik soms naar het internetcafé, samen spelletjes spelen op de computer. Ook ga ik af en toe naar de bioscoop.”

Waar heb je een hekel aan?

“Ik vind het vervelend als mensen zich niet goed verzorgen en bijvoorbeeld naar zweet ruiken. Goede verzorging vind ik ook bij mezelf belangrijk. Ik doe mijn best om er mooi uit te zien. Ik wil er gewoon graag bij horen. Soms voel ik dat mensen dat anders zien en me niet accepteren. Maar ik heb me voorgenomen dan altijd netjes en vrolijk te blijven. Ook al voel ik me dan van binnen rot. Verder vind ik praktische zaken regelen soms vervelend. En dat lang niet elke bus even toegankelijk is waardoor ik met de taxi moet. Daar ben je afhankelijk van, dat is niet erg maar wel als je een uur van tevoren belt en ze toch te laat komen. Vooral als ik moet dansen. Fijn is wel dat je nooit contant geld bij je hoeft te hebben voor de taxi.”

Heb je een droom?

“Ik droom ervan om ooit met mijn vriend te trouwen. Ik zou ook graag kinderen willen maar ik weet niet of we dat wel moeten doen. Maar ja, dat is wel mijn droom.”

Wat is voor jou belangrijk in het dagelijks leven en de ondersteuning die je krijgt?

“Het is belangrijk dat de zorg rustig gebeurt. Vooral 's ochtends moet het niet te gehaast gaan, anders hou ik daar de hele dag last van. Het contact met degene die me helpt is ook belangrijk. Zoveel mensen zie ik niet, dus dan wil je het samen gewoon leuk hebben. Een goede dag is voor mij een dag waarop de zon schijnt. Dan wil ik zo snel mogelijk naar buiten en de zon voelen, maar dan merk je pas hoe afhankelijk je bent, want anderen bepalen wanneer ik uit bed kan.

Op de zorgboerderij moet ik op tijd en regelmatig rust nemen. Ik kan niet de hele dag aan één stuk door bezig zijn. Mijn begeleiders kennen me gelukkig goed en zien het als ik moe ben. Die zijn zo geduldig en vinden het niet erg om iets wat vaker uit te leggen. Ook weten ze hoe ze op me moeten reageren wanneer ik in paniek raak als het even te veel wordt. Om me op m'n gemak te voelen is het sowieso belangrijk dat begeleiders mijn achtergrond kennen en weten wat mijn beperking inhoudt. Begeleiders moeten me blijven uitdagen om dingen te proberen die ik niet eerder heb gedaan of die ik een beetje griezelig vind. Dat houdt me lekker in beweging maar het moet wel in mijn tempo. Verder is het fijn dat op de boerderij zowel mensen met en zonder beperking werken.”